

DAR DUCHA A DARY DUCHA

Rodinná katechézka 36-2018 (556)

www.inky.sk

týždeň po 13. 5. 2018

... alebo o jednom veľmi podstatnom rozdiel, ktorý si nie všetci uvedomujú

BOŽIE SLOVO:

(Jn 7,37-39 SSV)

Čítanie zo svätého evanjelia podľa Jána: *V posledný, veľký deň sviatkov Ježiš vstal a zvolal: "Ak je niekto smädný a verí vo mňa, nech príde ku mne a nech pije. ³⁸ Ako hovorí Písmo, z jeho vnútra potečú prúdy živej vody." ³⁹ To povedal o Duchu, ktorého mali dostať tí, čo v neho uverili. Lebo ešte nebolo Ducha, pretože Ježiš ešte nebol oslávený.* Počuli sme Božie slovo!

ÚVAHA:

(na doplnenie www.inky.sk, úvahy/katechézy č. 93)

Naše posvätenie – čiže naše zbožštenie – sa uskutočňuje v Duchu Svätom. Tak to učí Ježiš, ktorý vraví: „*Ak sa niekto nenarodí z vody a z Ducha, nemôže vojsť do Božieho kráľovstva*“ (Jn 3,5). Tak to opakuje Katechizmus, ktorý vysvetľuje: „*Duch adoptívneho synovstva zbožštuje veriacich, lebo ich životne spája s jednorodeným Synom, Spasiteľom*“ (KKC 1129). Preto oné slová apoštola Pavla: „*Kto nemá Kristovho Ducha, ten nie je jeho ... všetci, ktorých vedie Boží Duch, sú Božími synmi*“ (Rim 8,9.14). Duch Svätý je ten rozdiel medzi spaseným a zatrateným človekom, medzi človekom podobným Bohu a človekom zjednoteným s Bohom.

V tejto veci jestvuje jeden vcelku rozšírený omyl – a tým je nerozlišovanie medzi *darmi* Ducha Svätého a *Darom* Ducha Svätého. Pre mnohých ľudí mať *dary* Ducha Svätého automaticky znamená, že majú aj *Dar* Ducha Svätého, čo nemusí byť pravda. A keď na niekom nevidia nimi očakávané prejavy *darov* Ducha Svätého – často je to napríklad modlenie sa v jazykoch –, myslia si, že dotýčný nemá ani *Dar* Ducha, čo tiež vonkoncom nemusí byť pravda.

Dary Ducha Svätého sú tu od nepamäti. Sú to *nástroje*, ktoré udeľuje Duch Svätý ľuďom, aby s ich pomocou vykonali Božie dielo, na ktoré ich Boh povolal. Boli prítomné už v Starom zákone, kde napríklad čítame: „*Samuel vzal roh s olejom a pomazal [Dávida]... A od toho dňa pôsobil na Dávida Pánov duch*“ (1 Sam 16,13). Podobne to čítame u Samsona, Samuela, Eliáša či Elizea, o Mojžišovi ani nehovoriac. Naproti tomu *Dar* Ducha je darom samotného Ducha Svätého, Duch Svätý sám je tým Darom. V ňom sa nám dáva sám Boh a s Ním všetko, čím Boh Je a čo Žije – preto nás *Dar* Ducha Svätého *zbožštuje*, robí Božími synmi a dcérami a uvádza do Božieho Kráľovstva, ktorým nie je nič iné, než sám Boží Trojičný Život. V Starom Zákone prítomný nebol, pretože Jeho zoslanie bolo viazané na Ježišovo oslávenie na kríži, ako sme to počuli v úvodnom Božom slove dnešnej katechézky a ako aj inde Ježiš hovorí: „*Je pre vás lepšie, aby som odišiel. Lebo ak neodidem, Tešiteľ k vám nepríde. Ale keď odidem, pošlem ho k vám*“ (Jn 16,7). Duch Svätý je totiž Duchom Ježiša Krista. Prijatť Kristovho Ducha znamená, že „*my všetci, čo prijímame jedného a toho istého Ducha, totiž Svätého, určitým spôsobom sa spájame ... s Bohom*“ (sv. Cyril Alexandrijský). Ale ako by sme sa mohli takto spojiť v Duchu Svätom so samým Bohom, keby sa tento Boh najprv v Ježišovi Kristovi nespojil s každým jedným z nás aj za cenu toho, že na sebe samom vytrpel všetok hriech, všetko zlo a všetku bolesť každého jedného z nás? Až keď toto všetko Boh v Kristovi na kríži vykonal a tak sa zjednotil s nami, mohol nám byť daný samotný Duch Svätý a nielen Jeho dary!

Dar Ducha Svätého je len jeden a Ním je Boží Život, Boh sám. *Darov* Ducha Svätého je naojak množstvo – a len niektoré z nich spomína Apoštol, keď vyratúva: „*Jeden dostáva skrze Ducha slovo múdrosti, iný podľa toho istého Ducha slovo poznania, ⁹ iný vieru v tom istom Duchu a iný v tom istom Duchu dar uzdravovať, ¹⁰ iný schopnosť robiť zázraky, iný prorokovať, iný rozlišovať duchov, iný dar rozličných jazykov a iný vysvetľovať jazyky. ¹¹ Ale toto všetko pôsobí jeden a ten istý Duch, ktorý rozdeľuje každému, ako chce*“ (1 Kor 12,8-11). A je ich ešte omnoho, omnoho viac.

Dar Ducha Svätého a *dary* Ducha Svätého sa často vylievajú na človeka súčasne, ako o tom svedčia Skutky apoštolov: „*Keď na nich Pavol vložil ruky, zostúpil na nich Duch Svätý; i hovorili jazykmi a prorokovali*“ (Sk 19,6). Inokedy ale mať *dary* Ducha Svätého vôbec nemusí znamenať mať aj *Dar* Ducha Svätého, ako svedčí sám Ježiš, keď hovorí: „*Mnohí mi v onen deň povedia: "Pane, Pane, či sme neprorokovali v tvojom mene? Nevyháňali sme v tvojom mene zlých duchov a neurobili sme v tvojom mene veľa zázrakov?" ²³ Vtedy im vyhlásim: Nikdy som vás nepoznal; odíďte odo mňa vy, čo páchate nepravosť*“ (Mt 7,22-23). Preto *dary* Ducha Svätého – to, že sa niekto modlí v jazykoch, že prorokuje, uzdravuje, koná zázraky, ... – nie sú dôkazom toho, že je svätý a žije v spojení s Kristom. A ich absencia tiež nemusí byť znakom toho, že dotýčný nemá *Dar* Ducha – aj keď to tak často naozaj je. Nie všetky charizmy sú navonok jasne viditeľné, či veľké a ohromujúce (Lumen gentium 12), ako svedčí aj Pavol: „*Robia všetci zázraky? ³⁰ Majú všetci dar uzdravovať? Hovoria všetci jazykmi? Vari všetci vysvetľujú?*“ (1 Kor 12,29-30). Hans Buob k tomu hovorí: „*Boh môže použiť aj hriešnika, aby zaistil spásu druhým*“ – a o tom *dary* Ducha sú. Sú nástrojom, akoby „Božou lopatou“, určenou na to, aby s ich pomocou bolo konané Božie Dielo a ľudia zachraňovaní zo spárov hriechu a zatratenia. Boh ich dáva kvôli práci, ktorá je s nimi konaná – nie kvôli kvalitám toho, kto s ich pomocou koná. „*Ovocie Ducha je poznávacím znamením svätosti*“, pokračuje Hans Buob, to, o ktorom píše Pavol: „*Láska, radosť, pokoj, zhovievavosť, láskavosť, dobrota, vernosť, ²³ miernosť, zdržanlivosť*“ (Gal 5,22-23). Ono je dôkazom toho, že v nás je *Dar* Ducha a my vďaka tomu z Božej Moci žijeme podľa slov Písma: „*Tí, čo patria Kristovi Ježišovi, ukrižovali telo s vášňami a žiadostami. ²⁵ Ak žijeme v Duchu, podľa Ducha aj konajme*“ (Gal 5,24-25). Amen.

ROZJÍMANIE:

1.: UVAŽOVANIE:

Objavili sme na sebe *dary* Ducha Svätého, často označované (už v Božom slove a potom aj II. vatikánskym koncilom) ako *charizmy* – napríklad modlitbu v jazykoch (najrozšírenejšia), uzdravovanie, prorokovanie, ... ale aj iné, napríklad charizmu počúvať, utešovať, chváliť Boha, poznanie vnútra druhých ľudí, ... a fúra iných? Ak hej – ako ich využívame a rozvíjame na Božiu slávu a spásu ľudí?

Ako sme na tom s *ovocím* Ducha? Žijeme už duchovne – a je tento spôsob života pre nás prirodzený a normálny, zodpovedajúci nášmu vnútru, ako vraví Písmo, že ak sme plní Ducha Kristovho, „*jeho prikázania [pre nás] nie sú ťažké*“ (1 Jn 5,3)?

Čo by mohlo z našej strany brániť tomu, aby do nás naplno vstúpil Duch Svätý a naplnil nás sebou i svojimi darmi? Štefan Prvomučeník vyčíta Židom: „*Vy, tvrdošíjni s neobrezaným srdcom a ušami, vy vždy odporujete Duchu Svätému*“ (Sk 7,51) – čo tým myslí, aké prekážky? Nie je to aj môj prípad?

2.: MEDITÁCIA:

Zatvoríme oči. Predstavme si Ducha Svätého, ktorý nás ako Svetlo obklopuje zo všetkých strán. Je to nádherné svetlo, plné krásy, vznešenosti, ušľachtilosti, nádherne čistého a dokonalého dobra. Obklopuje nás zo všetkých strán, sme doň ponorení – ale do nás ešte nevstúpil. Bráni mu v tom naše EGO, naše žiadostivosti, naše ľudské a svetské túžby, ktorých sa držíme ako kliešť... Bráni Mu v tom aj náš strach, obavy z toho, čo s nami Duch vykoná, ak Ho vpustíme, ak sa Mu vydáme, odovzdáme, podvolíme... Okolo nás je Svetlo, ale v nás je stále šero a nevládný chlad i zmätok.

Teraz sa začneme v mysli uvoľňovať – od seba, od svojich túžob a žiadostí, od nedôvery a strachu. Proste ich nechajme „odplávať“, rozplynúť sa. Uvoľníme sa, aby Svetlo Ducha mohlo naplniť naše vnútro, preniknúť do nás ako slnečné svetlo cez pootvorené okenice... sledujme, ako sa v nás rozlieva Jeho Dobro, Pokoj, Radosť... Spochiňme v ňom!

CVIČENIE CEZ TÝŽDEŇ:

Skúsme si túto uvoľnenosť udržať aj v bežnom živote a konaní.